

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. D.**, narozený dne X
bytem R.321, X R.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2019, č. j. KUŽL-22658/2019, ve věci
bodového hodnocení,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci dne 15. 5. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2019, č. j. KUZL-22658/2019, kterým žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 2. 2019, č. j. MUVS 13789/2018/OSA/Pl/42, tak, že vypustil výrok č. II a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 7. 2. 2019, č. j. MUVS 13789/2018/OSA/Pl/42, zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ze dne 11. 4. 2018.

B) Žaloba

2. Žalobce v žalobě navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Namítal, že:
 - a) žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. Tato praxe vyplývá i z rozhodnutí jiných správních orgánů (např. Městského úřadu Písek). U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí;
 - b) žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů;
 - c) jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. Z rozhodnutí by měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, sice vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
 - d) pokutové bloky série X č. X a série X č. X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série X č. X ano, je tedy zřejmé, že i přes specifčnost blokového řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky;
 - e) pokutové bloky ze dne 29. 3. 2018, 12. 3. 2018, 20. 1. 2018, 4. 6. 2017 a 28. 9. 2016 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v nich přestupek není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním. Z bloků není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné a zkratkovité, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Dále není v pokutových blocích ze dne 29. 3. 2018, 12. 3. 2018 a 20. 1. 2018

přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda byly přestupky spáchány úmyslně či z nedbalosti. Taktéž údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí a z pokutových bloků není možné ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly odpovídá výši sankce vyjádřené slovně. Dále není dle žalobce v pokutových blocích uvedeno místo, kdy byly pokutové bloky vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou. Datum vyhotovení pokutových bloků a jejich převzetí a podpis žalobce nejsou dostatečně zřetelné. Bloky jsou nečitelné a obsahují strohé a zkratkovité formulace, jejichž nepřipustnost vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

C) Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 25. 6. 2019 navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl, jelikož rozhodnutí správních orgánů byla vydána zákonným způsobem, správní orgány se zabývaly všemi vznesenými námitkami a vycházely z podkladů ve správním spisu.
4. Žalovaný uvedl, že přílohou doplněného odvolání nebylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a žalobce se o něm letmo zmínil pouze na str. 4 doplněného odvolání. České právo však není založeno na precedentech, a proto se žalovaný necítí být tímto rozhodnutím vázán. Jednotlivé pokutové bloky jsou vypisovány „na koleně“, vestoje atd., a prostor pro popis skutkového stavu věci je na pokutových blocích omezen jejich velikostí. Podle žalovaného tak nároky kladené na kvalitu vyplnění pokutových bloků nemohou být stejné jako nároky na kvalitu rozhodnutí, a proto je nutné tolerovat i heslovité či zkratovité formulace v popisu skutkového stavu věci.
5. Žalovaný sdělil, že zákonným podkladem pro záznam bodů do registrů řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Oznámení o uložení pokuty podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, musí být doloženo pokutovým blokem v případě, že účastník tvrdí, že přestupek nespáchal, resp. se ho nedopustil, což žalobce nikdy netvrdil. I přes to si správní orgán I. stupně pokutové bloky vyžádal, přičemž zjistil, že jsou po obsahové stránce v souladu s jednotlivými oznámeními o uložení pokut za přestupky a body byly zapsány i sečteny správně. Dále uvedl, že žalobní námitky jsou totožné s odvolacími námitkami, se kterými se žalovaný již vypořádal v napadeném rozhodnutí.

D) Obsah správního spisu

6. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci bylo dne 6. 4. 2018 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu.
7. Žalobce podal dne 11. 4. 2018 proti všem provedeným záznamům bodů námitky, přičemž namítal, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Současně navrhl doplnění spisového materiálu o pokutové bloky. Žalobce žádal, aby správní orgán I. stupně provedl opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů.

8. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne ze dne 7. 2. 2019 námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ze dne 11. 4. 2018 výrokem I. zamítl, žádosti žalobce o provedení přezkumného řízení a zastavení řízení výrokem II. nevyhověl a výrokem III. nevyhověl žádosti žalobce o přerušení řízení.
9. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce brojil odvoláním, ve kterém namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů, a dále namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů, přičemž uvedl konkrétní vady pokutových bloků ze dne 29. 3. 2018, 12. 3. 2018, 20. 1. 2018, 4. 6. 2017 a 28. 9. 2016.
10. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím vypustil výrok II. a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Vyslovil, že jednotlivé body byly uloženy ve všech případech správně, pokutové bloky obsahují všechny formální náležitosti a jsou čitelné a úplné. Dále neshledal žádné rozpory mezi pokutovými bloky a oznámeními o uložení pokuty.
11. Součástí správního spisu jsou následující pokutové bloky:
 - a) ze dne 29. 3. 2018, č. X, série X, obsahující: J. D., datum narození X, R. 321, totožnost ověřena z OP č. X, ŘP č. X a popis přestupkového jednání: „29. 3. 2018 v 22:45 ZLÍN, křižovatka Osvoboditelů x tř. T. Bati, řidič MV X nezastavil na křižovatce na červenou § 70/2a) z. č. 361/2000 Sb.“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je „125c/1f-5 zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 500 Kč, slovy pět set Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X a uvedením jména pprap. V. B. s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;
 - b) ze dne 12. 3. 2018, č. X, série X, obsahující: J. D., datum narození X, R. 321, okr. V., totožnost ověřena z OP X a popis přestupkového jednání: „dne 12. 3. 2018 v 10:10 hod ul. Obvodova Kroměříž dle § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. – držel v ruce mobilní telefon RZ X“ V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 100 Kč, slovy sto Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s uvedením jména R. J. a s jejím podpisem, podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;
 - c) ze dne 20. 1. 2018, č. X, série X, obsahující: J. D., datum narození X, R. 321, totožnost ověřena z OP: X a popis přestupkového jednání: „20. 1. 2018 v 11:51 hod. Zlín tř. 3. května v Centro Zlín. Překročení dovolené rychlosti v obci R 50/65/62 § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb. RZ X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1f) 4 zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 1 000 Kč, slovy jeden tisíc Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s uvedením jména J. Ř. s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;
 - d) ze dne 4. 6. 2017, č. X, série X, obsahující: J. D., datum narození „X“, R. 321, totožnost ověřena ŘP X a popis přestupkového jednání: „4. 6. 2017- 09:15 hod. Val. Polanka – silnice 1/57 – ZŠ Val. Polanka § 7 odst. 1 c) z. č. 361/2000 Sb. – držel za jízdy hov. zařízení RZ X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1 f) 1 zák. č. 361/2000 Sb.“. Celková výše uložené pokuty byla 200 Kč, slovy dvě stě Kč. Dále bylo uvedeno datum

a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s uvedením jména R. B. a s jeho podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;

e) ze dne 28. 9. 2016, č. X, série X, obsahující: J. D., datum narození X, R. 321, Okr. V., totožnost ověřena z OP č. X a popis přestupkového jednání: „13:46 hod., 28. 9. 2016, Bobuslavice u Zlína, 196, rychlost v obci 50/74/71, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., RZ X, Š. Fabia, červená-metal“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1 f 3 zák. č. 361/2000 Sb.“. Celková výše uložené pokuty byla 1 000 Kč, slovy jeden tisíc Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby s uvedením jména M. F. a s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;

E) Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobce podal žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.
13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
14. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit.
15. Namítal-li proto žalobce, že se žalovaný nezabýval odvolacími námitkami a předloženými důkazními prostředky, aniž by žalobce konkrétně uvedl, které odvolací námitky žalovaný nevypořádal a které navrhované důkazy opomenul, nejedná se o dostatečně konkrétní žalobní bod. Krajský soud tudíž nemůže než obecně konstatovat, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolacími námitkami žalobce vůči nedostatkům rozhodnutí správního orgánu I. stupně zabýval, přičemž vypořádání těchto námitek je obsaženo na str. 6 a 14 napadeného rozhodnutí.
16. Žalobce argumentoval tím, že se žalovaný nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, které přiložil k odvolání. Krajský soud zkontroloval správní spis a zjistil, že žalovaný k odvolání žádné rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nepřiložil. V odvolání pouze namítal, že „za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje“. Rozhodnutí však nespecifikoval a nevyvozoval z nich dostatečně konkrétní závěry. Žalovaný se tak ani nemohl žalobcem zmiňovaným rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zabývat.
17. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti (právní jistoty) v činnosti správních

orgánů a tedy rozhodovat ve skutkově shodných případech totožně. Dále uvedl, že za nezpůsobilé byly označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje. Jelikož žalobce nekonkretizoval, v čem se měl správní orgán I. st. od uvedené zásady odchýlit, nebylo třeba, aby se žalovaný předloženým rozhodnutím jiného správního orgánu zabýval.

18. S ohledem na skutečnost, že žalobce namítal porušení zásady ochrany legitimního očekávání také v žalobě, uvádí krajský soud následující. Zásada ochrany legitimního očekávání, jejímž atributem je rovněž zásada ochrany očekávání jednotnosti v rozhodování správních orgánů, je formulována v § 2 odst. 4 s. ř. tak, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
19. Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Předně lze proto uvést, že žalobce se v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně stěží mohl dovolávat uvedené zásady, odkazoval-li na rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě. Zejména je však třeba uvést, že žalobce se uvedené zásady dovolával především proto, aby akcentoval povinnost správních orgánů nevycházet v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o spáchání přestupků. Ze shora uvedeného obsahu správního spisu je však zjevné, že tato námitka nemá opodstatnění. Správní orgán I. stupně podrobně hodnotil na straně 7, 8 svého rozhodnutí jednotlivé pokutové bloky, přičemž žalovaný se pokutovými bloky taktéž zabýval na straně 6 až 14 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný tedy postupoval zcela v souladu s požadavky žalobce a v řízení dle § 123f zákona o silničním provozu neomezil přezkum výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek.
20. Správní orgán I. stupně opatřil předmětné pokutové bloky nad rámec nutného. Zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, či jiná rozhodnutí, je totiž vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 Nejvyšší správní soud s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: „(...)oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.“ Žalobce však v námitkách proti záznamu bodů toliko obecně konstatoval, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů, aniž by uvedl, v čem konkrétním nesouhlasí s provedenými záznamy, proč tyto

záznamy nejsou v souladu se stavem faktickým a neuvedl důkazy na podporu svých tvrzení. Krajský soud má tudíž za to, že v posuzované věci nebyl správní orgán I. stupně, neměl-li sám jiné pochybnosti, povinen pokutové bloky vyžadovat, a když už tak jediné k ověření skutečnosti, zda jsou tyto bloky podepsány obviněným z přestupku. Teprve v odvolacím řízení žalobce začal namítat nedostatky v obsahových náležitostech použitých bloků.

21. Pro úplnost krajský soud dále uvádí, že názory Krajského úřadu Moravskoslezského kraje byly překonány rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 (viz níže), o jehož existenci ostatně žalobce zřetelně ví, neboť na něj v žalobě sám odkazuje. Rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, které rovněž žalobce připojil k žalobě, je co do hodnocení obsahových náležitostí jednotlivých pokutových bloků, zcela souladné se závěry, které učinily i správní orgány v posuzované věci.
22. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že žalovaný nevycházel při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem zcela nesprávně aplikována. Žalobní body a) a b) jsou tak v celém rozsahu nedůvodné.
23. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému delikt nímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku.
24. Námitky žalobce proti konkretizaci skutků a formulaci právní kvalifikace přestupkových jednání v pokutových blocích (žalobní bod c) byly vzneseny ve zcela obecné rovině, tj. jako výčet typových nesprávností bez vztahu ke konkrétním pokutovým blokům. Krajský soud proto toliko stručně uvádí, že za lichou považuje námitku absence výslovné zmínky o tom, že žalobce porušil stanovené povinnosti za jízdy a v postavení řidiče. V pokutových blocích, v nichž byl žalobce pokutován za překročení rychlosti a v nezastavení na křižovatce na červenou, je zcela logicky dovoditelné, že tak žalobce učinil v postavení řidiče a za jízdy, když tyto přestupky nelze spáchat jinak než za jízdy. V pokutových blocích, v nichž byl žalobce pokutován za držení mobilního telefonu v ruce je v pokutovém bloku 4. 6. 2017 výslovně uvedeno, že se tak stalo za jízdy; u pokutového bloku ze dne 12. 3. 2018 tato skutečnost vyplývá z porušení povinnosti ve spojení s právní kvalifikací uvedenou na bloku. Dle krajského soudu je třeba dále odmítnout námitku, že v předmětných blocích jsou přestupková jednání nedostatečně identifikována co do místa spáchaní přestupku, neboť případná nepřesnost v označení místa spáchaní přestupku nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním orgánem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchaní přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána. Krajský soud přesto hodnotí nad rámec nutného odůvodnění konkretizaci místa spáchaní

přestupku v předmětných blocích za zcela dostatečnou. Žalobní bod c) je tudíž nejen zcela obecný, ale také argumentačně lichý.

25. Nedůvodný je rovněž žalobní bod d), neboť pokutové bloky č. G 1498901 a F 0832677 nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z pouhého porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit pokutový blok.
26. K námitkám vůči konkrétním pokutovým blokům krajský soud uvádí:
27. Výtku, že na pokutových blocích jsou nečitelné údaje o osobě, která spáchala přestupek, a nejsou přesně vypsány požadované údaje, je nedůvodná. Ze všech pokutových bloků je patrné, že osobou, která spáchala přestupek, je žalobce (na blocích je uvedeno jeho datum narození, bydliště a jeho totožnost byla ověřena z občanského průkazu nebo řidičského průkazu).
28. Lichá je taktéž argumentace, kterou žalobce v žalobě uvedl ke „kolonce č. 5“ u všech pokutových bloků. Ze všech pokutových bloků je dostatečně zjištělné, který den a v jakou hodinu byl přestupek spáchán, na jaké ulici a v jakém místě, přičemž ani na jednom pokutovém bloku není uvedena obec nesrozumitelně (Zlín, Bohuslavice u Zlína, Kroměříž a Valašská Polanka). Názvy ulic jsou uvedeny v celém názvu, přičemž význam zkratky ul./nám. je průměrnému člověku znám.
29. Dále výtku, že právní povinnost, kterou měl žalobce porušit, není specifikována jednoznačně, je neakceptovatelným formalismem. Takto zkráceně formulovaná právní kvalifikace § 70/2a) z. č. 361/2000 Sb., „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“, či „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, tj. nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů.
30. Vymezením přestupkového jednání spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy pomocí slova „rychlost“ (resp. zkratky „R“) a trojčíslí s lomítky se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž dospěl k závěru, že v případě vymezení přestupkového jednání na pokutovém bloku popisem ve formě údaje „R../..../“ za současného uvedení porušeného zákonného ustanovení nelze hovořit o nezpůsobilosti takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů. Konkrétně v odst. 24 soud uvedl: *„[v]ymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění*

odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován.“

31. V posuzované věci se tyto závěry týkají pokutových bloků ze dne 20. 1. 2018 a 28. 9. 2016, na nichž je kromě zmíněného trojčíslí uvedeno i ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jež stanoví nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h, a dále v právní kvalifikaci ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, jež označuje za přestupek jednání, kterým řidič překročí nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně, resp. více než 20 km/h. V kontextu uvedených odkazů je tedy zřejmé, že číslce uvedené v pokutových blocích je třeba vykládat tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, druhý údaj vymezuje rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení. Tato specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil. Údaje uvedené v blocích pak odpovídají rovněž právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Předmětné bloky byly tedy způsobilými podklady pro záznam 3 bodů do registru řidičů.
32. Napadenými pokutovými bloky ze dne 12. 3. 2018 a 4. 6. 2017 byly žalobci uloženy pokuty za porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tj. že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. V těchto pokutových blocích bylo uvedeno, že „držel v ruce mobilní telefon“ a „držel za jízdy hov. zařízení“. A dále pokutovým blokem ze dne 29. 3. 2018 byla žalobci uložena pokuta za porušení povinnosti stanovené § 70/2a) zákona o silničním provozu, tj. povinnosti zastavit vozidlo na signál s červeným světlem "Stůj!", čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona. V tomto pokutovém bloku je uvedeno, že žalobce „nezastavil na křižovatce na červenou“. Uvedené popisy nepřipouští jakékoli pochybnosti o tom, jaký přestupek žalobce spáchal, a zahrnují všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku.
33. Výtky žalobce vůči tomu, že není přezkoumatelným způsobem uvedena forma zavinění u pokutových bloků ze dne 29. 3. 2018, 12. 3. 2018 a 20. 1. 2018, nejsou taktéž namístě, jelikož na pokutových blocích je uvedena forma zavinění nedbalostní. Namístě není ani argumentace absencí výše sankce, příp. neúplnost tohoto údaje, resp. nezřetelnost údaje o výši sankce, když z jednotlivých pokutových bloků jsou výše sankce zjistitelné (500 Kč, 100 Kč, 1000 Kč, 200 Kč a 1000 Kč).
34. Poslední výtkou bylo nejednoznačné uvedení místa vydání pokutových bloků, včetně podpisu oprávněné úřední osoby s veškerými požadovanými údaji, data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem a podpisem žalobce. Opětovně krajský soud uvádí, že po přezkoumání jednotlivých pokutových bloků jsou tyto údaje uvedeny, kdy je uvedeno místo a datum vypsání pokutových bloků, číslo oprávněné osoby s podpisem a i jméno oprávněné úřední osoby, datum převzetí pokutového bloku a podpis žalobce.
35. Krajský soud uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

F) Závěr a náklady řízení

36. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 27. listopadu 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu